

De gesel Gods

Lepra, pest en cholera in Groot-Zemst

Lezing door Paul Behets – dinsdag 18 juni

Onze voorouders kenden talloze ontberingen. Ze moesten de ellende van oorlogen doorstaan waarbij plunderende soldaten niemand ontzagen, bezittingen geroofd of huizen in brand werden gestoken. Hagelbuien of vorst konden de oogst op korte tijd vernielen en zorgden voor hongersnood. De totaal verzwakte en ondervoede bevolking kreeg er dan nog een laatste duwtje bovenop richting graf: een besmettelijke ziekte.

Leprozen of melaatsen werden uit de dorpsgemeenschap gestoten en verbannen naar een hut aan de rand van het dorp. Ze konden al bedelend nog jarenlang leven met hun ziekte.

Anders was het gesteld met pestlijders die binnen de drie dagen overleden. Sommigen sleepten zichzelf naar het kerkhof om na hun dood niet gedragen hoeven te worden. Bovendien was er nog de cholera die door een waterige diarree zorgde voor uitdroging en vooral slachtoffers maakte onder kinderen. Uit de parochieregisters, kerkrekeningen, ziekenboek van Terbank blijkt dat ook Zemst en de omliggende regio niet werden gespaard.